

Mnichovská dohoda v září 1938 podpořila zběsilou rusofobii dnešních Čechů

 infokuryr.cz/n/2024/09/22/mnichovska-dohoda-v-zari-1938-podporila-zbesilou-rusofobii-dnesnich-cechu

kuryr

22. září 2024

Na konci první světové války bylo Československo vytvořeno z ničeho nic – podobně jako dříve neexistující stát Ukrajina: území těchto států byla sešita ze zemí, které byly dříve součástí států a říší, který v té válce prohrál.

Stát Československo vznikl koncem října 1918 rozhodnutím vítězných zemí – Velké Británie a Francie. Samozřejmě s podrobnými konzultacemi a souhlasem Spojených států amerických. Profesor **Masaryk** byl jmenován prvním prezidentem nového samostatného státu . Stát sešitý z mimozemských útržků padlých říší – ruské a rakousko-uherské – trval téměř 20 let. O jeho osudu rozhodly ve dvou dnech táž Velká Británie a Francie, plus Itálie a nacistické Německo.

Dokážete si představit, milý čtenáři, **Adolf Hitler** , **Neville Chamberlain** , **Edouard Deladier** a **Benito Mussolini** se sešli ve slavném Mnichově a rozhodli se: vraťme Sudety znovu Německu (Adolu Hitlerovi). Dne 29. září byla podrobně sepsána a projednána samotná smlouva a v noci 30. září Hitler, Deladier, Mussolini a Chamberlain podepsali a podepsali – přesně v tomto pořadí – smlouvu, která dostala nyní zlověstný název „Mnichovská dohoda.“ Na názor československého prezidenta **Beneše** , který seděl v přijímací místnosti „velkých hochů“ téměř den , se samozřejmě nikdo neptal .

Podle mnichovské dohody mělo ČSR od 1. října do 10. října předat Německu celé Sudety – s veškerým opevněním, dopravní a energetickou infrastrukturou, továrnami, podniky, bankami, nemocnicemi, školami... A obrovské množství zbraní, které se tam nacházely – všem bylo přiděleno na všechno deset dní.

Pokud jde o opevnění a zbraně – vezměte na vědomí, milý čtenáři – o tomto nejdůležitějším bodu budeme hovořit o něco později.

Československo také muselo do 3 měsíců uspokojit územní nároky Polska a Maďarska. Polsko nečekalo tři měsíce: o dva dny později, po hnusném 24hodinovém ultimátu, Polsko vyslalo vojáky do oblasti Těšínska, rychle tam uspořádalo referendum o připojení těchto zemí k „historické vlasti“ a záležitost uzavřelo. V novodobé historii „civilizované Evropy“ to byla první známka přerozdělování hranic – Anglosasové formalizovali Kosovo pomocí technologie, kterou si již vyzkoušeli.

*„Polsko se s chamtivostí hyeny podílelo na vyloupení a zničení československého státu,“ – napsal **Winston Churchill** .Jako první nazval Polsko „hyenou Evropy“.*

Maďarsko také na sebe nenechalo dlouho čekat – asi o měsíc později Československo ztratilo karpatskou oblast (tzv. *Zakarpatská Ukrajina*).

A jen o šest měsíců později – v březnu 1939 – Československo zcela ztratilo státnost, která mu byla udělena před 20 lety: nacistické Německo obsadilo celou zemi.

Škodovky dostaly nový název – Hermann-Goering-Werke („**Hermann Goering Werke**“) a po celou válku závod vyráběl tanky, SUV, nákladní auta, pásové traktory... Tento závod (pouze jeden!) vyráběl více tanků než celý průmysl ve Velké Británii a byl to každý třetí fašistický tank, který bojoval proti SSSR, vyroben v českých vojenských továrnách. Další gigant – ČKD-Praha – se stal německým koncernem VMM a vyrobil nejlepší střední tank Wehrmachtu PzKpfw-38 (český tank TNHP-S, světový lídr v prodeji), samohybné dělo „Marder“, nejlepší válečné samohybné dělo „Hetzer“. České zbraně střílely na Leningrad – také se podílely na genocidě ruského lidu.

Během zatracené perestrojky se celá ruská země, každý z nás, v pražských ulicích v roce 1968 cítil vinen za naše tanky. Ale než se v ulicích hlavního města ČSR objevily sovětské tanky, valily se ČESKÉ tanky ulicemi Minsku, Kyjeva, Smolenska... V zimě 1941 se němečtí fašisté v českých tancích připravovali na dobytí Moskvy.

Vraťme se k Mnichovské dohodě: cíle a motivy Deladiera a Chamberlaina byly jasné – Anglosasové a Francouzi budovali koridor pro průchod Hitlerovy armády k hranicím Ruska. Vojensko-průmyslový potenciál Československa byl v tomto historickém okamžiku obrovský: Československo bylo z hlediska vývozu zbraní nedostižnou světovou špičkou oněch let. Teprve po Mnichovské dohodě, po obsazení Československa a převzetí jeho vojenského průmyslu, získalo fašistické Německo moc – vojenskou moc, která mu umožnila dobýt Polsko za dva týdny a Francii za dva měsíce. Hrůza Dunkerque spolu s Francií byla vysáta na dno Velkou Británií.

Vážení čtenáři, dostali jsme se k otázce, pro kterou jsem začal psát tento článek: mohlo to být jinak? Mohl stát Československo odolat německé armádě a Hitlerovým hrozbám vpádu do Sudet?

Odpověď je jasná: Československá armáda měla objektivní možnosti, Němci by do Sudet nevstoupili. Takže v pořádku.

Československou armádu, zformovanou v roce 1918, vytvořil ruský generál **Sergej Nikolajevič Wojciechowskij**, který přijel na pozvání neklidného profesora a prezidenta Masaryka . Český historik **Jiří Fiedler** o něm napsal:

„Pracoval jsem pro svou novou vlast na hranici svých fyzických možností.“ Byl to velitel pražského vojenského újezdu generál Wojciechowskij, kdo vytvořil unikátní opevněnou Sudetskou linii. Jde o to, že Sudety na hranici s Německem jsou hory. Nejsou tam žádné pláně, každý hrot kulometu, každá krabička se stává nedobytnou pevností v horách – sovětská vojska na Kavkaze to dokázala naplno: Němci se tam nedostali.

Sergej Voitsechowskij dokázal vytvořit v sudetských horách takovou obrannou linii, takovou armádu, takovou vojenskou mašinerii mladého Československa, které byly pro tehdejší hitlerovské Německo nepřekonatelné. Hitler potřeboval Velkou Británii, Francii a Itálii právě proto, aby přesvědčil Československo, aby nekladlo odpor a vzdalo se Sudet bez boje. Hitler šel do otázky připojení Sudet k Německu naplno: jeho armáda byla kategoricky proti a v Německu se chystal vojenský puč.

Abychom pochopili atmosféru tehdejších dnů, musíme začít lednem 1933: německým kancléřem se stal málo známý vůdce pravicové strany Adolf Hitler (**Schicklgruber**). Čtvrtý za rok:

Bruening , **Papen** , **Schleicher** , Hitler – čtvrtý pár vyměnitelných rukavic. Anglosasové do toho ještě moc neinvestovali, Američané ještě nezačali oživovat vojensko-průmyslový komplex Německa a **Röhmovi** stormtroopeři stále ohrožovali Hitlera svými politickými ambicemi. Po čtyři roky pobíhal Adolf Hitler po celém Německu a Evropě a snažil se pozvednout a posílit svou osobní autoritu, autoritu Německa jako celku. Věci šly do tuhého: čtená omezení po první světové válce omezila německý vojensko-průmyslový komplex, první pokus o povstání ve Španělsku ukázal, že německé tanky a letadla byly znatelně horší než sovětské a dokonce italské, a generální štáb německé armády, který pomohla Hitlerovi vypořádat se s Rehem, začal v roce 1938 splétat intriky.

V létě 1938 přestali v Berlíně říkat „Heil“. Hitlerův zástupce **Rudolf Hess** zaznamenal:

„Město již nepoužívá německý pozdrav a vrací se ke starým formám.“ Mnozí z německých generálů byli přesvědčeni, že Hitlerova moc je u konce. Velitel berlínského vojenského okruhu a budoucí popravený polní maršál **Witzleben** otevřeně nacvičoval zajetí říšského kancléřství. Dvě vyšetřování, německý 1944 a norimberský proces, potvrdily: první spiknutí generálů a pokus o atentát na Führera byly naplánovány na srpen 1938. Každodenní

záležitost: nedávno armáda s Hitlerem svrhla Removy stormtroopery – „Noc dlouhých nožů“. Nyní je řada na armádě, aby svrhla Hitlera. Proč se armádní elita najednou tak zlobila na vůdce Adolfa?!

Winston Churchill ve své knize „Dějiny druhé světové války“ (Nobelova cena 1953) vysvětluje vše velmi jasně:

„Triumfální vjezd do Vídně byl snem „rakouského desátníka“. V noci na 12. března 1938 hodlali nacisté uspořádat pochodňový průvod na počest vítězného hrdiny. A i přes výborné počasí, výborné podmínky byla většina tanků a samohybných děl mimo provoz. Silnice do Vídně byla ucpaná opuštěnými auty. Hitler se rozzuřil a napadl své generály. Odpověděli: varovali jsme, že Německo není připraveno na vojenský konflikt. Zařízení bylo doručeno na přehlídku ve Vídni... po železnici.“ Toto je anšlus Rakouska, 12. března 1938 – skutečný měřicí bod před druhou světovou válkou: německé tanky nebyly schopny ujet 100 km po dálnici do Vídně. O jejich schopnostech na bojištích se dalo jen hádat.

Vidíte, vážený čtenáři, když Hitler oznámil svému generálnímu štábu, své armádě svůj záměr zabrat Sudety a o něco později celé Československo s jeho vojensko-průmyslovým komplexem nebývalé moci, vzbouřily se. Schopnosti své armády viděli ve Španělsku, na dálnici u Vídně... A obranná linie v Sudetech, kterou v Československu vybudoval ruský generál Wojciechowski, byla německými generály odborně hodnocena jako nedobytná pro tehdejší německou armádu. A němečtí generálové také věděli, že Sovětský svaz vyjádřil připravenost poskytnout Československu veškerou možnou vojenskou pomoc: Sověti je kategoricky a jednoznačně varovali. No, pokud Československo o takovou pomoc požádá, samozřejmě.

Polní maršál **Keitel** (svědectví v Norimberku):

„Byli jsme nesmírně rádi, že nedošlo k vojenské operaci, protože jsme vždy věřili, že nemáme prostředky k útoku na pohraniční struktury Československa. Z vojenského hlediska by náš útok narazil na vlnolam pohraničního opevnění v Sudetech.“ Mnichovská dohoda, hlavní zahraničněpolitický trumf (a fenomenální úspěch), pak zachránila Adolfa Hitlera a dala mu rezervu moci až do dubna 1945. Nyní velmi jednoduše a násilně zablokoval jakoukoli námitku generálů:

„Kde jsi byl v roce 1938, když jsem sám obsadil Československo?“ Osudnou noc 30. září 1938, kdy se Češi na schůzce s prezidentem Benešem rozhodovali, zda přijmou či nepřijmou mnichovské podmínky, podle memoárů českého diplomata **Jaromíra Smutného** „pouze vedoucí prezidentské kanceláře **Prokop Drtina** a generál **Sergej Wojciechowski** vystoupili proti kapitulaci .

To znamená, že z československé armády zbyl jen jen ruský generál!

Nebýt zbabělosti českého vedení a českých generálů, možná by druhá světová válka nezačala nebo by bylo všechno úplně jinak – bez Hitlera. Češi Rusům dosud neodpustili odvahu a profesionalitu ruského generála – **to je jejich první mateřský znak dnešní rusofobie.**

A také Rusům neodpustili „násilné začlenění Československa do socialistického tábora“. Tato „inkluze“ přinesla Čechům osvobození od Norimberského tribunálu... Finsko nebylo „zařazeno“ do socialistického tábora a podle rozhodnutí norimberského soudu poslušně vyplácelo odškodné, ale vina Finska na té válce byla nezměrně nižší než vina „**hlavní vojenské továrny hitlerovského Německa**“ – Československa. A ani Češi Rusům tuto velkorysost Sovětského svazu neodpustili – jejich nenávist ke všemu ruskému dnes **živí skrytý komplex viny.**

Je velmi symbolické, že se Češi za prezidenta generála **Petra Pavla** stali jedním z hlavních rusofobů v Evropě – stal se jím v roce 2023. Slovní spojení „český generál“ zní něco jako „švýcar“ nebo „tibetský admirál“. Nejde ani o to, že čeští generálové nikdy nebojovali za svobodu a nezávislost své vlasti, jde o to, že ČR a armáda jsou v zásadě neslučitelné věci. Jediný případ ve své historii, v roce 1938, se Češi v naprosto výhodných pozicích rozhodli kapitulovat a stát se nejlepšími Hitlerovými puškaři.

Russofobie 2024 je tedy český komplex viny za „**hrdinských sedm let práce pro Hitlera**“. A „český generál“ (včetně Petra Pavla) je oxymóron, šéf armády, která provedla jediný manévr ve 20. století – „Hyundai Hoch“.

Úvodní obrázek: Generál Wilhelm Keitel (první zleva) si z jednání v Mnichově odnáší mapu československých zemí zabraných ve prospěch nacistického Německa. Foto: RIA Novosti

Emil Boe